ROMÂNIA DISPUTĂ FINALA CAMPIONATULUI MONDIAL

(Urmare din pag. 1)

toată inima ca metalul ce le va fi distribuit la urmă să fie cel mai prețios.

Firește că nu va fi de loc ușor. Aceasta pentru că ediția la care asistăm a fost cea mai îndîrjit disputată de pînă acum (aprecierea este unanimă în acest sens), victoriile fiind decise „milimetric", aproape în majoritatea cazurilor. Este ușor de presupus că tocmai finala competiției nu se va abate de la această regulă, care a imprimat întrecerii un ritm sufocant, cu de loc rare momente de tensiune, cu surprize copioase și, din aceste motive, cu un succes notoriu în popularizarea handbalului. Va fi greu, de asemenea, pentru că reprezentativa României abordează meciul final... șchiopătînd ușor, participarea la joc a lui Kicsid și Gunesch fiind încă sub semnul întrebării. Indiferent însă de clemența acestui „consiliu al zeilor", care este Comisia tehnică, în cazul Gunesch, și de eficacitatea tratamentului aplicat lui Kicsid, există șanse serioase ca acești doi veritabili stîlpi ai apărării să privească meciul de pe banca rezervelor. Absența lor constituie o grea pierdere pentru echipa română, a cărei principală armă tactică este tocmai eficiența sistemului defensiv. În situația în care se va apela, firește, în mod forțat, la improvizații, găurirea centrului apărării va scădea, oferind un suficient pasaj de trecere șuturilor adversarilor.

Înainte de toate, această partidă este, însă, dificilă datorită valorii echipei pe care reprezentativa română o va avea în față. Selecționata R. D. Germane are un palmares impresionant, fiind una dintre echipele cu prea puține înfrîngeri. În ciuda acestui fapt, elevii antrenorului Heinz Seiler și Ewald Astrath au atins azi cea mai înaltă poziție a ștachetei în activitatea lor. Eliminați prematur la ultimele ediții ale C.M., îndeosebi datorită unei lipse de șansă ajunsă celebră în lumea handbalului mondial, jucătorii din R. D. Germană au fost — pe bună dreptate — considerați printre cei mai buni din lume, făcîndu-se, cu bună știință, abstracție de absența succeselor la campionatul mondial. Așa că, după multe și infructuoase încercări, handbaliștii din R. D. Germană se gîndesc astăzi la fața porții, încă ferecate, a afirmării, poartă care, o dată forțată, le poate asigura un succes de mare prestigiu.

Iată, așadar, condițiile în care echipa română va încerca să reintre în posesia titlului pierdut în 1967, la Västeras. Sînt obstacole dificile! Dar, ele pot fi trecute. Cunoaștem ambiția, capacitatea de luptă și dîrzenia cu care știu reprezentanții noștri să-și apere șansele. Semnatarul acestor rînduri i-a văzut, nu o dată, în țară sau peste hotare, înfruntînd momente mai grele și ieșind în cele din urmă învingători.

Avem speranța, deplina încredere, că și de această dată ei nu vor precupeți nimic pentru ca după 60 de minute de joc scorul să le fie favorabil. Un asemenea pronostic nu înglobează hazardul și pătimașa pasiune pentru echipă. El are la bază analiza obiectivă a situației întîlnirilor dintre aceste două echipe: 8 meciuri jucate pînă acum, dintre care în 5 echipa României a învins. 2 terminîndu-se la egalitate și doar unul revenind adversarilor. Situația la golaveraj este 122 de goluri marcate față de 104 primite, tot în favoarea jucătorilor români. Ultima confruntare dintre aceste două selecționate a avut loc la 15 decembrie, anul trecut, la Berlin, și s-a încheiat cu un succes neașteptat atunci, dar pe deplin meritat al „tricolorilor": 16—13 (7—7).

Nu încape îndoială că pe această temă, finala unui campionat mondial, se pot face speculații la nesfîrșit. **Elementul esențial este, însă, că nici de data aceasta reprezentativa României nu ne-a dezamăgit, ajungînd printre cele mai bune din lume. Să le urăm jucătorilor noștri din toată inima să poată face astă seară și acest ultim și decisiv pas spre cununa de lauri.**

ÎN EXPRESUL LYON — PARIS

După meciul victorios cu handbaliștii danezi, Gruia, Gațu, Oțelea și Penu au devenit cele mai importante personalități sportive care au trecut în ultima vreme prin grandiosul „Palais des Sports" din Lyon. Cînd, vineri după-amiază, echipa română a părăsit celebrul oraș al țesătoriilor, îndreptîndu-se spre Paris, unul dintre directorii luxosului hotel Sofitel, unde au locuit băieții noștri, și-a exprimat regretul că finala C.M. de handbal nu a fost programată la Lyon. „Cartea de onoare a hotelului — susținea gazda noastră — s-ar fi îmbogățit cu semnăturile campionilor mondiali".

Aluzia directă și transparentă, ca o mătase lyoneză, a fost primită cu rezerve de către handbaliștii români, deveniți foarte... prudenți după dușul rece suportat cu cîteva zile în urmă, în meciul cu R. F. a Germaniei.

Sportivii noștri sînt optimiști. Cred în victorie. În același timp, însă, ei apreciază cum se cuvine forțele adversarilor din finală, handbaliștii din R. D. Germană. De altfel, în trenul expres Lyon — Paris, care i-a adus pe reprezentanții noștri în actuala capitală a handbalului mondial, s-a vorbit mai tot timpul despre „cum pot fi ținuți" Zimmermann, Serger, Petzold și ceilalți vechi cunoscuți ai handbaliștilor români. Gațu aranjase în paturi și la prognosticuri, dar nu s-a putut abține să nu le amintească coechipierilor:

— Dacă i-am bătut noi la ei acasă, la Berlin, normal ar fi ca acum, pe teren neutru, să facem același lucru.

— Și handbaliștii sovietici i-au bătut — intervine Cornel Oțelea, căpitanul echipei — și uite, acum... joacă în turneul de consolare!

Remarca lui Oțelea îi pune pe gînduri și pe ceilalți. Tac cîtva timp, apoi Gruia începe să cînte „Ciao ragazzi", cu o voce de peste 150 de puncte la „Steaua fără nume". Îl susține, ca și pe teren, întreaga echipă. Ai zice că au uitat cu totul de meciul cel mare. Dar Gruia întrerupe melodia tocmai cînd nu te aștepți:

— Kicsid, tu cum te mai simți cu piciorul?

— Doctorul spune că va fi bine...

— Dar tu ce zici? Te doare, ori nu te doare?

— Eu sînt de părerea doctorului — răspunde Kicsid rîzînd.

...Mai cu „uite ce trebuie să facem ca să-i păcălim pe adversari", mai cu „Ciao ragazzi", expresul intră în „Gare de Lyon", din Paris.

De aici și pînă la hotelul Hilton-Orly e drum, nu glumă. Autobuzul ne așteaptă. Nu mai spune nimeni nimic. Dorința de a fi cît mai proaspeți în finală învinge chiar și... ispitele Parisului.

La hotelul Hilton, o surpriză plăcută: cîteva telegrame din țară le urează succes handbaliștilor. Una dintre ele e semnată de prof. Camil Morțun. „Felicitări echipei și succes!". Aceste cîteva cuvinte au o rezonanță deosebită în inimile lui Oțelea, Goran și Marinescu, foști elevi ai cunoscutului profesor. Și nu numai pentru ei. Ci pentru întreaga formație, care, astă seară, în Palatul Handbalului din Paris, va încerca să recucerească titlul mondial. (c. a.)

ULTIMA ORĂ:

Seara, tîrziu, COMISIA TEHNICĂ A F.I.H. A LUAT ÎN DISCUȚIE raportul observatorului ei și al arbitrilor meciului România — Danemarca cu privire la „CAZUL GUNESCH", HOTĂRÎND SĂ NU-L SANCȚIONEZE PE JUCĂTORUL ROMÂN.

Referitor la KICSID, putem să vă informăm că A PRIMIT AVIZUL MEDICULUI PENTRU A JUCA ÎN FINALĂ. Deci, echipa noastră va putea evolua în formație completă.

Antrenorii celor două echipe au anunțat că vor comunica formațiile numai cu o oră înainte de începerea finalei, în cadrul unei conferințe de presă.

Finala va fi condusă de un cuplu de arbitri suedezi: Tojrid Janerstam — Carl Larssen.

★

În meciurile disputate astăzi (n.r. ieri) s-au înregistrat următoarele rezultate: Islanda—Franța 19—17, U.R.S.S.—Japonia 28—12, R.F. a Germaniei — Suedia 15—14 și Iugoslavia—Danemarca 2[illegible]—14.

SE CONTUREAZĂ SEMIFINALISTELE ÎN CUPELE EUROPENE

Care au fost performerele etapei de miercuri?

Două dintre vedetele de la Arsenal, Robertson (stînga) și McNabb (dreapta) pe care spectatorii din Bacău îi vor vedea la lucru la 11 martie

Dacă Cupa europeană a tîrgurilor, această competiție de mare amploare în fotbalul continental, nu a cunoscut pauza în timpul iernii, în schimb, celelalte întreceri de primă importanță — Cupa campionilor europeni și Cupa cupelor — și-au reluat acum activitatea, revenind pe primul plan al actualității sportive. Pentru noi, însă, interesul principal se concentrează asupra întrecerii în care a rămas singura formație românească, Dinamo Bacău, *de altfel prima echipă din țara noastră care a ajuns în etapa sferturilor de finală într-o competiție europeană.*

Înaintea meciurilor **Dinamo Bacău — Arsenal** și **Anderlecht — Newcastle United,** uvertura sferturilor a fost marcată miercuri prin alte două partide deosebit de atractive. Jucînd pe teren propriu, **Hertha B.S.C.** a dispus după o luptă acerbă de **Internazionale** prin unicul gol marcat de Horr, în prima repriză. Celebra apărare milaneză nu s-a dezmințit nici de data aceasta, rezistînd atacurilor inițiate de gazde în partea a doua a jocului, așa că formația italiană, învinsă la limită, poate realiza o victorie decisivă în partida revanșă. **F. C. Carl Zeiss Jena** confirmă rezultatele excepționale realizate pînă acum. Echipa fraților Dücke (Roland și Peter) și a „tunarului" Stein a învins pe fosta finalistă a C.C.E., **Ajax Amsterdam,** cu 3—1, avantaj care pare suficient și pentru meciul retur, dacă avem în vedere rezultatele excelente realizate de Jena în deplasare (cu Cagliari și Ujpesti Dozsa).

Și după această succintă trecere în revistă a meciurilor din „C.E.T.", să vedem ce se întîmplă în Cupa campionilor și în cea a Cupelor. Trei dintre cele patru meciuri desfășurate în C.C.E. au stat în centrul atenției. La Liège, **Leeds United** și-a onorat titlul de campioană a Angliei cîștigînd cu 1—0, prin golul realizat de Lorimer. Revanșa (și prin urmare calificarea în semifinale) nu va fi, poate, decît o formalitate pentru insulari. Despre **Legia Varșovia** am mai scris că este formația capabilă de cele mai mari surprize și că, la ora actuală, reprezintă o valoare în fotbalul continental. Cu un rezultat de egalitate (1—1, reușit cu **Galatasarai** la Istanbul), fotbaliștii polonezi se pot considera și ei printre semifinaliști. În orașul de pe malurile Bosforului polonezii au deschis scorul prin Brychczy și au fost egalați în repriza secundă prin punctul marcat de Ayhan. **Celtic Glasgow** a făcut o partidă excelentă în compania **Fiorentinei,** dar două din cele trei goluri primite de portarul florentin Viola puteau fi evitate. Ne referim la un autogol înscris de un fundaș italian, și de cel de al treilea punct marcat în prelungirile acordate de arbitrul meciului pentru recuperarea timpului pierdut. Așadar, cu 3—0 în prima manșă, foștii campioni europeni au făcut un pas mare spre semifinale. În fine, **Feijenoord** a părăsit învinsă la limită terenul din Berlin în partida cu **Vorwärts,** dar poate spera în recuperarea avantajului în returul de la Rotterdam.

În Cupa cupelor, două semifinaliste sînt conturate încă înaintea retururilor: **Schalke 04,** învingătoare la Zagreb (3—1) și **Manchester City** (0—0) la Coimbra cu **Academica. A. S. Roma** învingătoare cu 2—0 în meciul cu **Göztepe** se deplasează cu șanse de calificare la Izmir, în timp ce **Levski Spartak Sofia** (3—2 cu **Gornik)** călătorește cu emoții la Zabrze. De notat că în această etapă, la scor general egal, nu se vor mai dubla golurile marcate în deplasare, ci se va juca un al treilea meci.

I. O.

Brazilia — Jurnal de călătorie

MIRCEA LUCESCU

● Dan, specialistul nostru în... pariu austriac ● Invitați la un meci de catch, sîntem controlați de arme! ● Masorul Tudose mănîncă pe săturate... ● Sătmăreanu — as în meciul cu Internacional

După cîteva zile, o revedere: Porto Alegre, oraș în care echipa noastră reprezentativă a mai jucat în urmă cu doi ani. Sîntem cazați la un hotel ultramodern „Everest" — mult mai frumos decît precedentul, în care am [illegible] în 1968.

A doua zi, sîmbătă, pe o căldură toridă, luăm drumul hipodromului, la îndemnul lui Dan, „specialistul-hipo" al lotului, cum îl numește în glumă Lupescu. [illegible] hipodrom — Dan este un adevărat specialist. Studiază listele de participare, zăbovește îndelung asupra numelor cailor, ca și cum le-ar cîntări șansele, apoi nu se sfiește să joace cîțiva cruzeiros la „austriac".

Dar dacă acum doi ani, Dan a cîștigat — și încă o sumă importantă, vreo 30 de dolari — de data aceasta, spre hazul nostru, al tuturor, calul pe care mizează el iese exact ultimul...

Pentru că este vorba de curse, trebuie să amintesc că brazilienii iubesc alergările cailor aproape cu aceeași pasiune cu care iubesc și fotbalul, și nu puține sînt familiile — părinți, copii, rude apropiate — care petrec sîmbete sau duminici întregi, de dimineață pînă seara, la hipodrom: aici mănîncă, beau, discută, ba chiar... trag un pui de somn, după amiaza, cînd căldura este de-a dreptul toridă.

...Duminică seara, am fost invitați la televiziune pentru a urmări o reuniune de catch brazilian. Scriu brazilian, pentru că ceea ce am văzut la Porto Alegre se deosebește radical de ceea ce știam noi despre brutalul catch practicat prin alte părți.

La intrare, prima surpriză: sîntem controlați de arme, și dacă în acel moment ne-am mirat foarte tare de precauțiile organizatorilor, mai tîrziu, după ce a început reuniunea, și am văzut cît de tare se „încălzesc" spectatorii, le-am dat deplină dreptate!

Spectacolul în sine are ceva din basmele noastre populare: apare mai întîi personajul negativ, „omul rău", pe care toată lumea și în special femeile — care de altfel alcătuiesc majoritatea asistenței — îl întîmpină cu proteste, cu fluierături, după cîteva momente, intră în arenă și „omul bun" un fel de Făt-frumos, a cărui apariție este așteptată cu emoție și salutată cu aplauze, flori și bezele. Apoi începe lupta. În primele minute, „omul rău" utilizînd cu precădere mijloace nepermise de regulament, ceea ce stîrnește un protest de nedescris în rîndul spectatoarelor, care nu pregetă să-și arunce în ring... pantofii sau gențile — domină întîlnirea lăsînd impresia că va birui. În final, însă personajul pozitiv își învinge adversarul întotdeauna, ceea ce determină în sală un asemenea delir, încît este nevoită să intervină, nu o dată însăși... poliția!

Este tot acest spectacol mai de grabă o comedie, jucată cu abilitate de cascadori profesioniști, care mimează mai tot timpul, primind sau dînd foarte puține lovituri.

...Începem săptămîna următoare vizitînd stadionul Beira Rio, pe care vom efectua cîteva antrenamente. Construit pe teritoriul unei vechi mlaștini, stadionul posedă un excelent gazon, despre care mulți dintre băieți afirmă că este cel mai reușit pe care ei au jucat vreodată... Și cînd te gîndești că mulți dintre noi am făcut cunoștință cu terenuri celebre — Wembley-ul, Bernabeu, San Siro, ca să citez numai cîteva — atunci parcă începi să le crezi pe gazde, care au interzis intrarea pe stadion a amatorilor, „pentru a nu distruge cel mai bun gazon din lume"!?

Vizităm apoi complexul sportiv comercial al stadionului, care cuprinde, între altele, o sală de cinema, în care — ni se spune — jucătorii echipei Internacional studiază, pe baza filmelor proprii, jocul adversarilor. La prînz, sîntem invitați să luăm masa la restaurantul stadionului, „Churrascaria", denumit astfel după numele felului de mîncare — churrasco — care este specialitatea casei, un fel de carne de berbec, bucăți, prăjită în făină de maté și oferită clientului la... sabie. Este, dacă vreți, o specialitate gastronomică care aduce cu frigăruia românească, dar la dimensiuni uriașe.

Gazdele, care ne cunoșteau gusturile încă din turneul anterior, ne-au făcut o deosebită surpriză, așezîndu-ne la masă exact la fel ca în urmă cu doi ani, iar masorului Tudose — recunoscut ca cel mai mare „mîncău" al delegației — una și mai mare oferindu-i, de la bun început, o... porție triplă, pe care bunul nostru François nu s-a sfiit s-o dea gata în cîteva minute.

Inutil, poate, să mai menționez că restaurantul este plin în permanență, populat fiind de suporterii echipei care vin aici atît pentru a consuma delicioasa churrasco, cît, mai ales, pentru a discuta despre fotbal și a vedea, de aproape, marile vedete locale...

...Marți seara, în nocturnă, pe o căldură sufocantă, jucăm cu Internacional, echipă despre care se zice că are cea mai bună apărare din Brazilia, datorită ultimelor achiziții, explicate deopotrivă prin „ochiul" conducătorilor, cît și — argument de neomis — prin posibilitățile financiare ale acestui atît de prosper — prin churrascaria — club.

După o primă repriză „albă", gazdele deschid scorul, la o lovitură liberă executată excelent peste zid. Noi atacăm, încercînd egalarea, dar înaintarea irosește ocazii după ocazii... Joc destul de neinspirat, greșesc cîteva centrări, ba chiar ratez o ocazie de gol de toată frumusețea... Hotărît lucru, astăzi nu sînt prea în formă!

În schimb, Sătmăreanu face un joc excelent, „urcă" des în atac, semănînd panica în rîndul apărătorilor adverși, și la o asemenea șarjă a lui, urmată de o centrare, Domide trimite balonul, cu capul, în plasă: 1—1, scor care nu mai poate fi modificat pînă la sfîrșit.

După meci, o mulțime de admiratori ne așteaptă la cabine, pentru a ne felicita, nu atît pentru rezultat, cît pentru jocul bun, realizat îndeosebi după pauză.

1—1 în compania echipei care a dobîndit anul trecut celebra cupă „Gomez Pedroza" li se pare suporterilor acesteia, învățați cu victorii neîntrerupte „acasă", o performanță deosebită...

Dar gîndul nostru zboară departe: mîine ne îmbarcăm pentru Lima, via Buenos Aires.

Trimisul nostru special la Berlin, Hristache NAUM, transmite:

ÎNFRÎNGERE, DAR DUPĂ CEL MAI BUN JOC AL TURNEULUI DE HANDBAL FEMININ

La a treia înfrîngere înregistrată de echipa noastră în turneul internațional de handbal feminin (grupa A, Neubrandenburg), organizat de forul de specialitate din R.D.G., ar fi normal să apăsăm și mai tare pe pedala criticii. Două motive (obiective) ne opresc însă să facem acest lucru: primul — înfrîngerea a fost suferită în fața celei mai bune echipe din lume, pe terenul acesteia, la o diferență minimă — R.D.G. — România 14—12 (9—8), și al doilea — handbalistele noastre au făcut vineri seara cel mai bun joc (foarte apropiat de valoarea reală) din acest turneu.

Spre deosebire de partidele anterioare — cu Danemarca și Polonia — reprezentativa noastră a acționat, de această dată, ferm în apărare (decizia și mobilitatea jucătoarelor din sistemul defensiv au anihilat în bună parte eficacele atac al adversarelor), iar în ofensivă a desfășurat un joc variat, bine gîndit, șutîndu-se în momentele oportune cu maximum de eficacitate. Echipa României a condus cu 5—4 (min. 12), 6—5 (min. 15), 8—6 (min. 19) și a avut scor egal, 12—12, în min. 42.

Era posibil ca Simona Arghir și colegele ei să producă marea surpriză a competiției, mai ales că Lucreția Anca a apărat senzațional (printre altele și 3 lovituri de la 7 m!), dar, pe de o parte, forma excelentă a principalelor șutere din echipa gazdă (Czelake și Hochmuth), iar, pe de alta, arbitrajul evident părtinitor al cuplului Orosz — Nemec s-au opus obținerii unei victorii de mare prestigiu, care ne-ar fi reconfortat. Și așa însă, probînd evidente calități în cea mai grea partidă a turneului, lăsînd să se întrevadă reale posibilități (în momentul obținerii vîrfului de formă sportivă și al totalei mobilizări a tuturor jucătoarelor), echipa României rămîne clasată în rîndul team-urilor puternice, chiar dacă prestigiul ei a fost știrbit de meciurile pierdute în mod inexplicabil la Polonia și Danemarca.

Așadar, R. D. Germană — România 14—12 (9—8). Au marcat: Czelake (5), Hochmuth (4), Brener (2), Helbig (1), Schanding (1), Stein (1) pentru R.D.G., Arghir (4), Băicoianu (2), Sramko (2), Dobîrceanu (2), Metzenrath (1) și Soos (1) pentru România. Au arbitrat Orosz și Nemec (ambii din Cehoslovacia).

În cealaltă partidă, Danemarca a învins Polonia cu 17—14 (9—8). Au marcat: Lene Nielsen (5), Lagerborn (3), Annemarie Nielsen (2), Sörensen (2), Rasmussen (2), Christensen (1), Christiansen (1) și Koch (1) pentru Danemarca, Ochod (5), Prudaczuk (3), Zawislinska (3), Jez (1), Walczyk (1) și Zielewicz (1), pentru Polonia. Au arbitrat: Schoof și Mittendorf (ambii din R.D.G.).

În urma acestor rezultate, în fruntea clasamentului grupei se află R.D.G., urmată de Danemarca, Polonia și România.

Meciurile finale încep duminică, la ora 16 (ora României), la Werner Seelenbinder Halle și se încheie în jurul orei 21.

AL DOILEA TITLU MONDIAL PENTRU PATINATORII SOVIETICI

Proba de dansuri din cadrul campionatelor mondiale de patinaj artistic de la Ljubljana a fost cîștigată de cuplul sovietic Ludmila Pahomova—Alexandr Gorșkov—511,4 puncte, urmat de Schwomeyer—Sladgy (S.U.A.) — 511,3 p; Buck—Buck (R.F.G.)—503,2 p; Voitiuk—Jigalin (U.R.S.S.)—488,6 p; Bayer — Rueger (R.D.G.)—473,6 p; Sawbridge—Dalby (Anglia)—477,2 p.

GABY SEYFERT DIN NOU CAMPIOANĂ MONDIALĂ!

Gaby Seyfert (R.D.G. a cîștigat din nou proba feminină cu 2810 p., devansînd-o pe austriaca Beatrix Schuba (2729,3 p.).

Candidaturi olimpice 1976

DENVER-COLORADO la poalele Munților Stîncoși

● Zboruri ieftine cu „jumbo-jet" ● Centenar-bicentenar ● 80% gata! ● Concurenții în elicoptere

Clifford H. Buck, primul vicepreședinte al Comitetului olimpic al S.U.A., om de **ranch,** înalt și uscățiv, impune de la prima vedere prin modestia prezenței sale, de loc conformă cu imaginea preconcepută a **public-relations-man**-ului american. Dînsul a acceptat sarcina destul de ingrată de a convinge pe europeni de avantajele unei noi ediții de iarnă a Jocurilor Olimpice (în 1976) dincolo de Ocean. În această calitate l-am întîlnit la St. Moritz, înaintea lungului său periplu, care-l va purta zilele acestea și prin Africa, pentru a se întoarce în mai la Amsterdam, flancînd pe primarul orașului Denver (Colorado) în fața conclavului C.I.O.

La poalele maiestuoșilor Munți Stîncoși (Rocky Mountains), în vestul Statelor Unite, pe drumul dramatic de altă dată al caravanelor cu coviltir pornite în căutarea aurului, din binecunoscutele westernuri cinematografice, se află un mare oraș, un centru industrial și comercial populat de o jumătate de milion de oameni: Denver, capitala statului Colorado. Vecinătatea munților cu vîrfuri ce depășesc 4 300 de metri în altitudine, conferă unei populații ocupată cu construcția de utilaj minier și de avioane, cu fabricarea pielii și conservarea cărnii sau cu prelucrarea cauciucului, privilegiul de a-și putea petrece week-endurile de iarnă pe pante înzăpezite la mai puțin de o oră depărtare de oraș. Potrivit proiectului organizatorilor, probele olimpice ar trebui să se desfășoare în trei zone. La Loveland Basin: slalomul uriaș — femei și slalomul special pentru ambele sexe; la Mount Sniktau: coborîrea și slalomul uriaș pentru bărbați; iar la Denver Mountain Parks: săriturile, cursele de fond, biatlonul, bobul și săniuțele.

Orașul însuși are un stadion pentru 50 000 de spectatori, rezervat ceremoniilor de deschidere și închidere. Coliseumul ar putea găzdui meciurile de hochei ale grupei A și figurile libere la patinajul artistic. Pentru grupa B și figurile impuse — mai puțin spectaculoase — se prevede utilizarea arenei universității din Denver, precum pentru patinajul viteză se va construi o pistă circulară de 400 m cu posibilitatea de a primi în jur 5 000 de spectatori.

Pe ce atu-uri mizează comitetul din Denver? În primul rînd pe faptul că 80 la sută din instalațiile necesare sînt de pe acum în funcțiune; pe o anume experiență organizatorică, făcînd apel la proba destul de recentă a campionatului mondial de patinaj artistic din 1969 de la Colorado Springs; dar și pe cîteva elemente de senzație, tipic americane: organizatorii asigură zboruri în grup, pentru participanți, de la Zürich la Denver și retur, cu reactoare „jumbo", la prețul de 265 dolari; iar elicopterele vor contribui la transportul concurenților de la satul olimpic (organizat în sediile Universității) pînă la locurile de întrecere. La urmă, dar nu fără importanță, rămîne argumentul (în parte susținut și de președintele Nixon într-o recentă scrisoare către C.I.O.) că în 1976 se comemorează 100 de ani de existență a statului Colorado și 200 de ani de la declararea independenței Statelor Unite.

Dar abia la 12 mai vom afla dacă toate aceste argumente îl pot face fericit sau nu pe Clifford H. Buck!

Victor BĂNCIULESCU

SUZUKI — 38,71 PE 500 m!

La Inzell (R.F. a Germaniei) patinatorul japonez Suzuki a parcurs 500 m în 38,71, nou record mondial al probei.

ÎNTRECERILE SPARTACHIADEI DE IARNĂ

MOSCOVA 7 (Agerpres). — La Celiabinsk au continuat întrecerile Spartachiadei de iarnă a popoarelor din U.R.S.S. În proba de ștafetă (feminină) 4x5 km, victoria a revenit schioarelor din Moscova (Melșikova, Kolcina, Piliușcenko, Axicikina) cu timpul de 1h 16:55. Pe locul doi s-a clasat reprezentativa R.S.S. Estone — 1h 17:47, iar pe locul trei formația orașului Leningrad — 1h 17:52. La concursurile de patinaj artistic vor lua parte și campionii olimpici Ludmila Belousova și Oleg Protopopov.

HAMPTON: NĂSTASE ÎNVINS DE GRAEBNER

NEW YORK, 7 (Agerpres). — Sferturile de finală ale turneului internațional de tenis de la Hampton (Virginia) s-au soldat cu următoarele rezultate: brazilianul Thomas Koch l-a învins cu 7—5, 3—6, 6—4 pe Arthur Ashe, iar Clark Graebner l-a eliminat cu 8—6, 7—5 pe Ilie Năstase. Iată și celelalte două partide: Stan Smith — Jan Kukal 6—3, 6—2; Cliff Richey — Zeliko Franulovici 6—4, 6—2.

● TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX ●

Halterofilul maghiar Imre Földi și-a ameliorat recordul mondial la stilul împins (categoria cocoș), ridicînd o halteră în greutate de 131,500 kg.

■

Selecționata secundă de hochei pe gheață a Suediei, aflată în turneu în U.R.S.S., a învins cu scorul de 3—2 (1—0, 2—0, 0—2) echipa Dinamo Moscova.

Continuîndu-și turneul în Ungaria, echipa poloneză de fotbal Wisla Cracovia a jucat la Budapesta cu formația locală Vasas. Fotbaliștii polonezi au cîștigat cu scorul de 3—2 (1—0).

■

La Mandeville (Anglia) s-a disputat o nouă întîlnire de tenis de masă între echipele mixte ale Angliei și Cehoslovaciei. Victoria le-a revenit gazdelor cu scorul de 5—2.

■

La Briançon, în cadrul campionatelor de schi ale Franței, Françoise Macchi a terminat învingătoare în proba de slalom uriaș — 1:19,31. Au urmat: Isabelle Mir — 1:19,45, Michèle Jacot — 1:19,71 și Florence Steurer — 1:20,20.

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București